

Rade Krstić

Plašč vsevednosti

Teorija o nezavednem

Poslušajte ljudi!
 Prisluhnite jim!
 Tega boli oko,
 onemu iz ušesa curlja kri,
 z odrezanim delom organizma
 vam prihrumi v ordinacijo ženska, ki se zaradi
 strahu pred vidnim pojemanjem,
 ki nastane pač zaradi vplivov
 deformiranega dela horopterja
 pri eni od nezaželenih konvergenč
 s te ali one strani projekcijskega
 infiltriranja svetlobnih čutnic,
 boji povedati, da nima več roke,
 ki je ločena od zdravega dela organizma
 zaradi akutne infekcije plinskega prisada,
 ki naj bi ga povzročil po mnenju ali domnevi
 več izobraženih doktorjev znanosti
 mikrob *Clostridium perfringens*,
 kako boste reagirali
 in ji pomagali
 kot izkušen zdravnik
 z na novo postavljenimi besedami?

Odločitev je taka

Oni ima raka.
 Tega pesti želodec.
 Vašemu prijatelju so operirali nos.
 Nato pride do fiziološkega preobrata
 in pred vas se postavi nov mišljenjski vzorec.
 Klinična slika!
 Vse je tu.
 Gledate.
 Ni vam všeč.
 Zmajujete z glavo.
 Napačno diagnosticirate.
 Sprašujete se,
 kje za vraga so tu prebavne motnje.
 Tip 6.
 Ne verjamete svojim očem.
 Predolgo je vse skupaj trajalo.
 Ni imelo povzročitelja.
 Je bila sploh bolezen,
 pasive motoričnega nevrona,
 protitelo, ki so ga vbrizgali
 in s skrbnimi analizami nevtropnih znamenj
 zakrili v podaljšku perifernega živca,
 ki bi za eno življenjsko konstanto
 morda sprožil nov proces?

Kadar umirajo revni

Ne moreš jim pomagati.
 Neozdravljivo bolni so,
 njihova stanja,
 bi popravil profesorja.
 Ne gre zanje,
 ampak za njihovo stanje,
 organizem je
 v tistem stanju,
 ko prihajajo vedno novi in novi
 bolezenski povzročitelji,
 ki se jih ne da več
 nadzirati.
 Profesor vam bo prisolil
 zaušnico in voščil lahko noč.

Kako je pri psu

Reagira z vidnimi znamenji,
 ki se še niso prilagodila
 njegovemu dojetanju
 prve vrste.
 Kaj je to dojetanje prve vrste,
 vas sprašujejo na cesti,
 celo tečejo za vami
 in želijo dobiti
 neke vrste
 zadovoljivo obliko
 spoznanja skozi odgovor.
 Tako sem se pač izrazil,
 se branite in pomišljate
 na hiter umik.
 Toda luči,
 reflektorske luči vas ustavijo,
 kot da ste nekakšen zločinec,
 vam preiskujejo del zgornje zenice.
 Tu me boli,
 bi radi rekli,
 toda vprašanje se večkrat ostro ponovi.
 Globoko se zamislite.
 Zdaj ste pod prisego.

Zakaj človek molči

Zakaj,
 res zakaj?
 Zaradi kože?
 Morda dihalna središča
 izločajo preveč notranjih
 motilnih količin?
 Je to bolezenski pojav?
 Napaka pri presnovi?
 Hiba hipotalamusa?
 Toplotni upor?
 Kje se to vidi v možganih?
 Je molk materialno
 ali tkivično
 prehajanje
 snovi v nesnov,
 stanja v podstanje,
 seštevanja v odštevanje?
 Kako je v slušnem vidnem polju?
 So tam možne kakšne trajnejše spremembe?
 In če se osredotočimo na možgansko skorjo,
 je vse skupaj zamesil električni impulz
 najšibkejših živčnih celic
 skozi eno od vijug?
 So to mesta,
 v katerih potekajo
 za človeka specifični miselni procesi?
 In če se na koga naslonimo,
 je to potem še lahko
 fizični pojav?